

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. 542. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-paludanm01-shoot-idm140207696311152.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind

Anden Scene.

Teltet. Selskabet er samlet om et Bord og er betydelig lystigt. Pan træder ind, fulgt af *Hermes*.

Selskabet.

Hurra for Apollo og Dryaden! Brudeparret leve!

Pan

(træder frem).

Der bliver nok ikke noget af det Bryllup. Og hun, Mamsel, kom hun med mig.

Paludan-Müller.

Bedste Hr. Birkedommer, jeg synes dog, det er Synd for den stakkels Dryade, at hun skal i Hullet.

Det sorte, tause, drømmerige Hul,
Det drømmerige, tause Numer Et,
Hvor aldrig Morgensolens gyldne Straale
Udfolder sine rosenrøde Roser,
Hvor ingen Stjerne funkler gylden blank
Hvor ingen

Pan.

Aa, hold Mund, jeg siger, der bliver Intet af det Bryllup.

Apollo.

Hvem er den Mand? Hør, gør inte Vrøvl, go'e Herre, men drik i al Rolighed et Glas.

Pan.

Respect her! (slaaer i Bordet med sin Stok).

Apollo.

Hr. Digter, sig nogle smukke Ord om den Mand og hans Stok.

Paludan-Müller.

Gjerne! O, knorterige, kjernefaste Stok, Med Messing-Dupsko om din gule Fod! Det sorte, drømmerige
Ibenholt Sig hvælver til en herlig Knap, der gj emmer Lig Nattens stjernerige

Pan.

Stille med det Epos!

Paludan-Müller

(fornærmet).

Det er slet ikke noget Epos.

Apollo.

Det er ægte Lyrik, veed De, hvad det er!

Pan.

Stille!

Apollo.

Jeg tier ikke stille. Det er mig, der gi' er.

Pan.

Er han opsætsig? Jeg skal sgu lære ham. (*Slaaer Apollo saaledes paa Ryggen, at Stokken rammer Ansigtet, hvorved Stokken springer*).

Zerline

(*udstøder pludselig et Skrig og griber til Underlivet*).

Vee mig! jeg dør! i tvende Stykker sprang
Den tryllerige, gyldne Spanskrørsstok,
Og jeg maa døe som den. Thi med den Stok
Er jeg og født, i Skyggen af dens Vælde
Jeg gyldne Smykker vandt ved fagre Toner ...

(*Døer.*)

Pan.

Vee mig! hun dør! Har Du ei et eneste Ord til Afsked?

Zeline

(*reiser sig endnu engang*).

Lebewohl!

Pan

(*høist forbittret*).

Kom nu De, min gode Mand, og lad mig faae Fingre i Dem. Hvad hedder De?

Apollo.

Apollo.

Pan.

Hm! Apollo? Saa kunde jeg vist passende arrestere Dem for Gjæld.

Apollo.

Ingenlunde, det er jeg fri for; jeg har slet ingen Credit.

Pan

(*grublende*).

De skulde vel ikke af en Hændelse være Gjendøber. Apollo. Ingenlunde. Jeg er slet ikke døbt.

Pan.

Er De da en Jøde?

Apollo.

Nei, jeg er en moderne Atheist og var med at opponere mod Stilling.

Pan.

Altsaa Liberalist! Hei, Hermes!

Apollo.

Nei, jeg er slets ikke liberal. Jeg skriver Digte i Adresseavisen til Kongens Geburts- og Bryllupsdage.

Pan.

For Satan! Hvad er De da? Noget maa der dog være, hvorfor jeg kan arrestere Dem. Vær nu ikke trodsig, men sig mig det godvillig.

Apollo.

Nei, saa Blok Tøxen tage mig, om jeg gjør.

543

Pan.

Gjør mig ikke vred, det kan gaae Dem slemt.

Apollo.

Gjør heller ikke mig vred. Husk, hvorledes det gik Marsyas. P an. Hvorledes gik det Marsyas?

Apollo.

Jeg skar Maven op paa ham.

Pan.

Og det siger De saa nonchalant? Skaaret Maven op paa et Menneske! Hermes, spræng dine Buxer og arresteer ham! (*Almindelig Veeklage. Tæppet falder.*)